

A 34 . BITEF

Ravennából érkezett a másik Übü-feldolgozás, a Teatro delle Albe mutatta be, Marco Martinelli rendezésében, *Lengyelek* címen. Martinelli 1992 óta dolgozik Ravenna környéki fiatalokkal. Nem hagyományos értelemben vett színházi iskolát vezet, sokkal inkább a színházi hagyomány és diákjainak iskolázatlan, nyers, életes megnyilvánulásai közötti összefüggés érdekli. Élet-színház, ahol életet tanulnak, klasszikus sorokba törve a kültelkek csibész-ritmusát. A *Lengyelek* is ilyen: vad és kiegyensúlyozatlan. Visszatér a gyökerekhez, az Übü-ósvázlathoz, Charles Morin szövegéhez, melyből az akkor 15 éves Rennes-i diák, Alfred Jarry bontotta ki az Übü papát és Übü mamát. A szereplők: fiatalok egy különös panoptikumban, ahol a falakra vetítve angol felirat fogad bennünket: Isten hozta Önöket az Übü-univer-

zumban. A színpadon két szobor, ők az Übü-pár. Übü papa mintha afrikai diktátor volna, Übü mama talán halál-gésa. Teljesen mindegy. Ahogy Poszomány is lényegtelen. A rebellis kapitány egy nevére szóló hajókofferből kászálódik elő, mint valami ottfelejtett ósdi kellék. Eljárt felette az idő. Zavartan toporog a mai világban. Egyébként is fojtogató por száll mindenütt, ami érthető két évszázaddal ezelőtt íródott „klasszikus” darab esetében. Az Übü-pár csak statisztál a „lengyeleket” alakító mai fiataloknak. Új generáció, másfajta morál. Gyorsak és kíméletlenek. Check the handy, get the money, do the blow-job. Fiatal sakálok. Nem külön-külön, hanem együtt, hordában veszélyesek. Új-vadak. Nem egyedek, termékek. Új generáció, törzstenyészet. Egy paradoxon gyermekei: individuum nélküli egók. Bronzlóra ültetik a vénembert, aztán jobbat gondolnak: célszerűbb, ha maguk közül választanak diktátort. Találomra. Bármelyikük alkalmas rá.